

Publicerad 2024-06-14 21:06 av Yrre

egen bild

hÄr/ur liv

Hon kom med en båt i slutet av Augusti,

Kom iland, jag vet inte vart ifrån.

Men hon strök över älgarna som var

skurna,

i sten, vid älvar, som ett lån.

Barfota var hon på granskogsstig

dansande som ett myrbloss fram,

Tände ett norrsken med sitt leende

var sitt Västerbotten utan skam.

Ur mina ögon plockade hon hjortron

åkerbär och tid,

stog med Älgört och förstog

hur ursprung tog vid.

Jojkade förfäder slit, gråa lador

och hur steg

målade större vidd över år

än var åkerteg.

Hon talade var flödande moder,

Ur älvars sten och hamn

Var ryggböjande fader,

över åker och städers namn.

Gick sen gjorde hon,

var det länets hemlighet

Förlossande var hon för tystnadens röst,

vart hon gick är det ingen som vet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten